

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
 Őrhasábas példányért 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű, mint száma több
 izbeli hirdetések, alku szerint a leg-
 olcsóbb árért.
 Bélyegdíj: Minden beiktatásért külön
 30 kr.
 „Nyilatkozat”-en megjelölt közlemény öt-
 hasábas sora 15 kr.
 Név vagy bérmentesül beküldött ké-
 iratok nem vesznek tekintetbe. — Ugy
 szintén kéziratos sem adnak vissza.

nyékén 100.000
 Bazaine a béke
 arrral megjelen
 sát igazolja.
 4. Versaillesban
 olytán a hadi-
 0 frankra szál-
 24. A király
 gátására Ver-

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
 Helyben és postán külvé.
 Egy évre 10 frt — kr. 1/2, évre 2 frt 50 kr.
 Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
 Előfizetési pénz a minden közelemény:
 Főpíacz. Veszély-ház földszintjén a
 szerkesztőségbe bermeve küldendő.
 Előfizetheti helyben:
 Teleki K. Lajos és Csáthy Károly könyv-
 kereskedésében s a szerkesztőségben. —
 Együtt a postabiztosok után.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
 Helyben és postán külvé.
 Egy évre 10 frt — kr. 1/2, évre 2 frt 50 kr.
 Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
 Előfizetési pénz a minden közelemény:
 Főpíacz. Veszély-ház földszintjén a
 szerkesztőségbe bermeve küldendő.
 Előfizetheti helyben:
 Teleki K. Lajos és Csáthy Károly könyv-
 kereskedésében s a szerkesztőségben. —
 Együtt a postabiztosok után.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
 Helyben és postán külvé.
 Egy évre 10 frt — kr. 1/2, évre 2 frt 50 kr.
 Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
 Előfizetési pénz a minden közelemény:
 Főpíacz. Veszély-ház földszintjén a
 szerkesztőségbe bermeve küldendő.
 Előfizetheti helyben:
 Teleki K. Lajos és Csáthy Károly könyv-
 kereskedésében s a szerkesztőségben. —
 Együtt a postabiztosok után.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
 Helyben és postán külvé.
 Egy évre 10 frt — kr. 1/2, évre 2 frt 50 kr.
 Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
 Előfizetési pénz a minden közelemény:
 Főpíacz. Veszély-ház földszintjén a
 szerkesztőségbe bermeve küldendő.
 Előfizetheti helyben:
 Teleki K. Lajos és Csáthy Károly könyv-
 kereskedésében s a szerkesztőségben. —
 Együtt a postabiztosok után.

Lesz-e önálló hadseregünk?

Magyarország miniszterelnöke ki-
 mondta, hogy nem kívánja, nem akarja,
 mikép Magyarországnak önálló hadserege
 legyen!
 És a mi több:
 Azt nyilvánította, hogy meggyő-
 ződése szerint veszélyes volna az or-
 szágra nézve az önálló haderő.
 Hígyje akinek tetszik, hogy ez az ő
 meggyőződése; hígyje, a ki tudja, hogy
 veszélyes volna az országra az ön-
 álló hadsereggel bírnánk!...

Ha azt mondja volna a miniszterelnök,
 hogy Aesztia, hogy Bécs ellenézne a kül-
 ön hadsereget, s a létrehozása iránti öt-
 rekrvések felingerelnek ellenünk a Lajtán
 tuli irányadó köröket és innen származnék
 veszély hazánkra: még értenék a dolgot,
 ismernek az akadályokat, tudnók, honnan
 fuj a szél.

Hanem midőn Magyarország első mi-
 nistere azt mondja, hogy meggyőződését
 követi, midőn önálló magyar hadsereget
 nem kíván, nem akar: már erre valóban
 nem tudjuk, boszankodjunk-e vagy neves-
 sülünk!

Hogy azon egyén, ki hazája függet-
 lenségeért küzdelméi miatt az ellenség
 tábor részéről halálra ítéltetett, — most
 azt hirdeti, mikép veszélyes az önálló had-
 sereg, és ő nem kívánja, nem akarja; ez
 valóban boszontó dolog.

De nevetni is volna okunk, ha ama
 nyilatkozat csak fogás, politikai módszer,
 képmutatás lenne!
 Ha tudnánk csak a közügyes
 bizonyítékát kívánna adni a miniszter a
 tulsó oldalon álló tábornak, — oly gondol-
 latot, hogy a kétségbe sem vonható hü-
 ség embere aztán tekervényes utakon vi-
 gye oda az ellentábor, hogy ez egyszer
 csak azon vesse magát észre, mikép maga
 kívánja a magyar hadsereg felállítását,
 mit előbb annyira ellenzett.

E jánusi arcz, e kétes szerep, ily ca-
 vuri conspiratio azonban nem lehet illő
 oly egyénhez, ki őszinteséget hirdet maga
 részéről sköz politikai elleneséitől!
 E egyszerű hadtervben az lehetne
 a kínzés, hogy a tervező nem oda néz, a
 horvát úti akart!

Azonban, következményeiben igen
 veszélyes is vaihatnék a játék; mert
 megeshetnék, hogy annak szavára, ki előbb
 azt hirdeti, mikép nem kell magyar had-
 sereg, azon időszekben, midőn az önálló
 nemzeti véderő felállításának szüksége és
 alkalma elérkezik, — nem volna többé
 leikes desre költethető a nemzet; e nélkül
 pedig a hadsereget sem felelnék meg hi-
 vataimnak.

Vegyük tehát a dolgot úgy, a mint
 van.
 Akár őszintén, meggyőződésből, akár
 magas politikából hirdeti a miniszterelnök,
 hogy nem kell önálló magyar hadsereg;
 mindegy; mégis előbb-utóbb természet-
 szerűleg bekövetkezik azon időpont, és
 pedig tényleg, mint gondolnók, hogy
 igen is önálló a gyar hadseregnek lenni
 kell!

less mindkét oldalon a szükség érzete, mik-
 ép önálló véderének kell lenni mindkét
 oldalon. ...

Hanem mi a jogfejlődés természetes
 meneteléből, a történelem tanításából
 okoskodva állítjuk, hogy kell lenni önálló
 magyar hadseregnek.
 Azon nemzet, mely 1000 éven át,
 sok hányattatás közben is fen tudta magát
 tartani, bir azon jogosultsággal, hogy is-
 mét legyen önálló hadereje.

Azon nemzet, mely Europa, sőt az
 általános mívelődés védbástyája volt szá-
 zadokon át a barbar világhódítók ellené-
 ben, s magára hagyatva sem tört meg
 annyira soha, hogy lemondott volna ön-
 állóságáról, — mely legnagyobb szerencse-
 lenségei közt sem gyengült el annyira,
 hogy meghalni erős lett volna: hivatva
 van arra, hogy sorából kiváló, saját ön-
 álló véderővel birjon maga és a polgáro-
 sodás érdekei megmentésére!

Koronák hullottak porba, népek tű-
 zettek rabigába, szászor változott a meg-
 es elhódított országok alakja körülöttük;
 és Magyarország mindig megmaradt Ma-
 gyarországnak.

A történelem lelke, a jog és igazság
 nemtoje, a szabad folyamában feltartó-
 zathatlan mívelődés szelleme, a gondvise-
 lés maga: — követelik, hogy az ily szívós faj,
 mely a jog és szabadság haruztüzében
 annyiszor telavatta magát bajoktól az
 emberiség jogainak védelmére, hogy ezen
 szívós faj ismét kitjithesse tehetségait
 befolyása alatt, mely idegen beavatkozás-
 hoz idegen parancshoz nem szokik meg
 soha! ...

Nagyszerű vihar kell-e arra, vagy az
 események természetes folyamata hozza meg
 majd lassanként, hogy a nemzet követ-
 lései teljesüljenek: előre nem lehet kiszá-
 mítani.

Hanem a haza és a trón valódi
 érdekei, a szomszéd szövetséges népek
 önállóságra törekvő ösztöne, vagy átal-
 kulási, csoportosulási hajlamai igénylik,
 hogy Europa keleti oldalán, a hódítási
 áramlatok két végpontja közt, ismét fel-
 emelkedjék a vitéz magyar nemzet, mely
 hős tettei, diéső multja s még mindig rom-
 latlan ereje érzetében, a mívelődés, felví-
 lágosodás s a szabadság ügye iránti érde-
 keltsége folytán megerősözve belül, tekint-
 telyével kívül is ellensúlyozza a hatalom,
 a szabóatlanság talpkapását! ...

Igen! Még jöni fog egy jobb kor!
 Ezt hiszükük Vörösmartyval.
 Magyarország még ezután lesz iga-
 rán nagy.
 Ezt kiáltjuk Széchenyivel!
 Ami kormányunk pedig az, hiszi,
 hogy itt van már az a jobb kor, nem-
 zeti életünknek fénypontja, melynek vilá-
 gunk egyedül a közügyben nyerhetünk
 életet, boldogságot, üdvét, s mely az ön-
 álló magyar hadsereget szörnnyek mutaja,
 mitől elkárhoznak Árpád ivadéai. ...

Mi pedig azt mondjuk, hogy azon
 jobb kor, nemzeti életünknek fényes
 időszaka, csak akkor érkezhetik el, midőn
 önálló hadseregünk lesz ismét, mint volt
 hajdan. ...

Az önálló hadsereg eszméje kivívja
 jogosultságot.
 Létrejötte csak: idő kérdése.
 S e kérdés megoldása nem függ a
 jobboldali kormány szeszélyétől!

Több kath. congressusi képviselő
 a következő felhívást teszi közzé: Az országos
 kath. gyűlés márczius 9-re ismét összehívott,
 az általa az önkormányzati szervezet kidolgo-
 zására megbízott 27-es bizottság munkálatainak
 tárgyalása véget. Ezen tárgyalások eredménye
 fog e fontos ügy felett dönteni, melynek meg-
 oldására nézve a bizottság kisebbbse külön
 véleményét terjesztett elő. A magy. kath. egy-
 ház képviselőin fekszik a nagy feladat — meg-
 vitatni s elfogadni azt, mely a magyar kath.
 egyház valódi önkormányzatát lehetővé bizo-
 nos fenmaradává teszi. — De e célra mel-
 lözhetlenül szükségesnek találandja, hiszszük, az
 egész magyar kath. egyház-közönség, hogy el-
 választott képviselői nem feleljen, mint a m. é.
 október 26-án, a congressus megnyitására, de
 teljes számban jelenjenek meg, mert az elfoga-
 dandó megbeszélésnek meg kell felelni, — el-
 engedhetlen polgári kötelesség, s ily életbevágó
 fontos ügy feletti elhatározásnál csak egy vá-
 lasztó kerület is képviseltet nélkül kagyni azon
 kerület jogainak megsértésével lenne azonos,
 mire néve nem lehetjük, — hogy a fele-
 lősséget bár melyik képviselő is magára venni
 akarja.

Bécs, febr. 25. (Az urakházának ülése)
 Kuefstein gr. mint újjan belépett tag letezi
 az esküt. A polg. perrendtartás szempontjából
 kiküldendő új bizottságot sürgető indítvány
 elfogadtatott. Az adó további behajtása
 fölött keletkezett vitában Winterstein elő-
 adó a bizottság nevében kinyilatkoztatja, hogy
 az a kérdés politikai tekintetbe ve-
 tele nélkül, egyedül azon körülményt tartotta
 szem előtt, hogy a határidő közel van, s így
 az alsóház határozatához való esaklatkötés
 indítványozta. Fölleg miután a bizottságnak
 pénzügyér sem tett az ellen lényeges ellenve-
 téseket.

Larisch kiemeli, hogy az egy havi adó-
 megfizetés nem gyakorlati, s a népnél nem
 fog kedvező benyomást tenni. Szónek aztán
 az új kormány eddigi nyilatkozataira és esak-
 lekvenyére utal, s nem lát semmi okot a bi-
 zalmatlanságra s a pallástolatot adó megvárásra;
 ezenkívül az egy havi adó megfizetését nem le-
 het kibábolgatni szavazatok tekintetén; a ko-
 ronára gyakorlandó nyomás által elűnének a
 törvényes alapok; ő tehát ebben nem lát egy-
 ebet, mint ezáltal politikai tünetést, a melyhez
 ő nem esaklatkötik, miért is ő két havi adó meg-
 fizetését indítványoz.

Hartig e kérdésben csak közigazgatási
 tárgyat lát; a kérdés politikai oldalra vonat-
 kolozik még nincsenek támpontok, miért is né-
 zete szerint, e fölött minden politikai vitaközös
 melledző.

Lichtenfels azon esetre, ha a reichs-
 rath két háza közös egyetértésre nem jut, úgy
 szeszűközést tart. A két havi adó megfizetés
 mindenesetre bizalmi szavazat lenne a minisz-
 teriumra nézve, erre azonban még semmi tá-
 mpont nincsen. — Erre Larisch indítványa mel-
 lözött, a bizottság fogadtatott el.

London, febr. 24. (Alsóház.) Disraeli
 a Pontus-kérdési vitában azt mondá: A brit
 kormány a konferenciát oly előre megállapított
 határozattal kezdeményezte, mely ellenkezik
 Angolország becsületével. Gladstone védelmez-
 vé a kormány politikáját, ezeket mondá: Rus-
 sel nem állította hogy Angolország szövetsé-
 gessel vagy nélkülül kész háborút indítani a
 Fekete-tenger semlegeségének töntrtására iránt;
 a kormány kezdeményezte a konferenciát, hogy
 alkalom nyujtaszon Oroszország netalanul nehe-
 ztelési a méltónyosság, őszinteség és nemzet-
 jog szempontjából, tanácskozás tárgyává tenni.
 Moore interpellációjára tagadja Gladstone, hogy
 a királyné Hozier által szerkesztveknévaitat
 jeltette volna ki a német koronahercegnek
 hadi sítéré fölött; Hozier csak barátságos tu-
 dósításokat vitt Versaillesba Viktoria királyné
 rokonnak. — Lutt elterjeszté a kétéltűd
 költségvetést. A mult évi jövedelem 120 ezer,
 az idei pedig remélhetőleg egy millió font ster-
 ling többletet tesz.

Bécs, febr. 25. Mint a „N. Fremden-
 blatt” értesül, a kormány már a jövő héten
 előterjesztést fog tenni a közigazgatási refor-
 mokról nézve.
 Florenz, febr. 24. Az „Italia” szer-
 rint Viskonti Venosta egy újabb audienzián-
 ban fogadta el Hussein pasa, tunisi követet. A
 miniszter utóbbinak 8 napi időt engedett, hogy

ezalatt végérvényes instrukciókkal láthassa el
 magát. Ha ezen instrukciók kielégítőek nem len-
 nének, a már készülőben levő hadihajók azon-
 nal Tunisba indulnak.
 Bécs, febr. 25. Biztos forrás után hir-
 lik, hogy a császár Hamm udv. tanácsost teg-
 nap a földmívelésügyi tárca átvétele tárgyában
 fogadta.
 Prága, febr. 25. Hírlík, hogy Kellersberg
 a helytartói méltóságot el nem fogadta s
 Bohuslane szőlőültetést fel annak elfo-
 gadására.

Franciaországi események.
 Debreczen, február 27.
 Parisból febr. 21-ről írják, hogy a porosz
 koronaherceg 24 óráig lett volna a Párisban
 incognitó, a mi azonban alig lehető. —
 St. Denis város, mely oly sokat szenvedett a
 bombák által, most igen kellemetlenül ható je-
 lenetek színhelye. Epen nem kétséges jellemű
 nők özönlönek oda, hogy a porosz katonákkal
 a francia vendégszeretetet a magok módja szer-
 int dicsézzék. Péries nők ellen elkövetett
 erőszakoskodás folytán a polgárság és a kato-
 nákat közt több összejövetés történt, s ezek szor-
 moru véget érnek, ha történetesen a korona-
 herceg nyomába nem jön, s a vétkeseket meg-
 nem bünteti.

Bourbaki állítog azért akart öngyilk-
 os lenni, mert ut Gambetta, egy hozzá írt le-
 velében árulónak nyilvánította. A golyó a halánték
 fölött volt fejekre irányozva, de lepatant,
 s Bourbaki nem ismételhette a lövést, mert or-
 vosa elcsúszott.
 Bismarck és Picard a francia minisz-
 ter a fegyverszűnet meg hosszabbítása feletti al-
 kudozatk. Végre Bismarck beleegyezett, hogy az
 nem mint először mondá február 24-ig, ha-
 nem egészen febr. 28-ig meghosszabbítsák.
 „Uram,” mondá Picard, „hiszen pár nappal
 több vagy kevesebb, az önnök mindegy lehet,
 hosszabbítsuk meg a fegyverszűnetet e hó
 30-ig!” „Lehetetlen, az nem állhatmamban,”
 mondá Bismarck. „Es ugyan miért?” kérde-
 Picard. „Egyszerűen azért, mert februáriusnak
 a mi számításunk szerint csak 28 napja van!”
 mondá Bismarck, mire a két komoly alkudo-
 zó meg nem állhatta, hogy hangosan fel ne
 kacagjan.

Basses Pyrenées megyében 608 szava-
 zat a császári hadseregre, 523 Napoleonra, s
 191 Eugeniára adott. A jeles vasárnap mind
 botokkal voltak fellegyerve, s a császárt és
 a poroszokat egyre éltették. Rottenetes volt
 a zűrzavar, s az élők köztelen lín a szava-
 zatokat, bár azok érvénytelenek voltak, hegye-
 gyözni. A herostatusi dícsőség után vágyó köz-
 segnek nevei Ouilon és Solzere. Egy helyütt
 Bonaparte Péter is kapott 6 szavazatot.
 Bordeaux, febr. 25. Picard ma, Ducrot,
 Segris és Forcade tegnap ide érkeztek.
 Amiens, febr. 25. A bekezdendők
 oly kedvező eredményre folynak, hogy a német
 csapatparancsnokok rendeletet vettek, misze-
 rint elvonulása közben álljanak. A lovaság
 már el is indult a határok felé.
 Bordeaux, febr. 25. d. n. Miután Thiers
 és Favre elutazása Párisból még nincs jelezve,
 azt hiszik, hogy a nemzetgyűlés holnap nem
 tart ülést. Valószínűleg meghosszabbították
 a fegyverszűnetet 48 órával.

Berlin, febr. 25. Minden intézkedés meg-
 tételt a bevontásra — f. hó 26-án — Párisba.
 Delville és Villette megszállása is szándékolták.
 Aztán néhány nap múlva a császár elöt
 nagy hadsereggel lesz.
 London, febr. 25. A „Daily News” je-
 lenté: Blanc, Hogue, Rochefort és 150 radikális
 balpárti képviselő indítványozni fogják, hogy
 Napoleon val alá helyezessék.
 Bordeaux, febr. 24. A „Bordeaux” című
 lap szerint Németség Lotharingiáról lemondott.
 A nagy hatalmak pártolják Németség
 jelenlegi feltételit.
 Bordeaux, febr. 24. A nemzetgyűlés
 pénzügyi bizottsága kétségkívül elismeri a
 nemzeti védelmi kormány által megkötött köl-
 csont.

„Daily Telegraph”-nak 21-ről Páris-
 ból távirják:
 A „Jour. Offic.” közli az új miniszterek
 névsorát, mely nem a legkedvezőbbben fogadta-
 tott. Leffonak hadügyminiszteré lett kineve-
 zett.

„Nyájasan és barátságosan vigasztalt meg-
 „Hűted megszüntet.” — En a császár ugyekszem
 ont kárpótolni szenvedésért, legyen ezental is hű
 szolgálja az államnak, s ha valami igaztalanság
 történnék vele, forduljon hozzám.”
 „Herczeg!” mondá aztán a császár, kiserőjé-
 hez, „azt hiszem, én is örveud velem, hogy igaz-
 ságot gyakorolhatunk. Az igazság apostolait tisz-
 telünk kell, nem pedig kárhoztatunk. Tegye ön
 minél előbb jóvá azt, mit valamelyik udvarnanc-
 sosunk nyeltilenli eszelekedett, s gondolja meg,
 hogy a gyors segítség, kétszeres segítség.”
 „Minden bajjaitól megszabadítva tértem
 vissza kis családom körébe, hogy ott eltemnek
 legboldogabb öröjait átéljem.”
 A schönbürni történet volt ez, mely után
 mi az öröggel, ki csaknem sirt és mámoros volt
 örörmében találkoztunk.
 Ekkor, a mint az örög bevégzé beszédét, ne-
 hány szfz énekes a uephyimusz kezdte rá, s azt
 talán soha oly bensőséggel nem énekeltek, mint
 ma a torlaszon.
 A távolban is: ene- s énekszó hangzott fel.
 Erlenstein a nagy hazafi tiszteltet meg
 éji zenével, mert száz nemzetört saját költségén
 fegyverzett és ruházott fel.
 (Folytatás következik.)

TÁRCZA.
 Apáca és kegyencznő.
 Regény a bécsi életből.
 Írta: Hauffner Károly.
 (Folytatás.)
 TIZENEGYEDIK FEJEZET.
 A torlaszokon.
 Bekövetkezett a janas márczius és utána
 édes testvérei a mámoros ápril, majus, stb.
 A régi mesét újra átéltek. A paraszti király-
 léti lett, s elfoglalta a földet, s ekkor isten akart
 lenni, (?) hogy az eget heritise önökába.
 A meszákzenék, a viharos bérvényezések,
 és a torlaszok kora volt ez.
 A bécsi torlaszok egyikén a művészek és a
 munkások, gardisták, amazonok, akadémikusok,
 markotányosok tarka csoportban vgyűltek, da-
 laltak és szónoklatokat tartottak, melyek irányá
 épen nem volt mondható egy uralminak.
 Mámoros bonfak lefegyverkezettzen kutat-
 ták át az utcákat és hazákat, s mindenki, még
 az agokat és gyermekeket is a torlaszokra haj-
 tották.
 Azok között, kiket a tulzolt hazafiság a
 torlaszokra kényszerített, volt egy egy vak em-
 ber is, a mi szerencsétlen Bienenfeldünk, s való-
 ban úgy látszott, az elszabadult, feket vezetett
 szenvedélyek mámorra, nemcsak őt, hanem az
 egész emberiséget megvakította.

23-án
 gyi Mihaly
 uri megbízott.

